

दानीएलचे पुस्तक - अठेचाळीसावा भाग

भविष्यवाणीचे उलगडणे: हबक्कूकच्या दृष्टान्ताचे, दोन पट्ट्यांचे, आणि बायबलनिरूपणातील “द डेली”च्या गूढाचे महत्त्व

Jeff Pippenger
2024-01-12

उलाय नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविण्यात आलेली ज्ञानाची वाढ हीच अखेरीस हबक्कूकाच्या दोन पट्ट्यांवर लिहिली गेली होती.

“दुसऱ्या आगमनाच्या काळास लागू होणाऱ्या म्हणून त्यांनी ज्या भविष्यवाण्यांकडे पाहिले होते, त्यांच्याशी गुंफून त्यांच्या अनिश्चितता व उत्कंठेच्या अवस्थेस विशेष अनुरूप अशी शिकवण दिली गेली होती; आणि जी गोष्ट त्या वेळी त्यांच्या समजुतीस अस्पष्ट होती, ती योग्य काळी स्पष्ट केली जाईल, या विश्वासात त्यांनी धीराने प्रतीक्षा करावी, असे त्यांना प्रोत्साहन देण्यात आले.”

“या भविष्यवाण्यांमध्ये हबक्कूक 2:1-4 मधील ही भविष्यवाणी होती: ‘मी माझ्या पहाऱ्यावर उभा राहीन, आणि बुरुजावर जाऊन स्थिर राहीन, आणि तो मला काय बोलेल, आणि मी धिक्कारला गेल्यावर मी काय उत्तर देईन, हे पाहण्यासाठी मी लक्ष ठेवीन. तेव्हा परमेश्वराने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला, दृष्टांत लिही, आणि तो पट्ट्यांवर स्पष्ट लिही, म्हणजे जो तो वाचील तो धावत जाईल. कारण दृष्टांत नेमलेल्या समयासाठी आहे; परंतु शेवटी तो बोलेल, आणि असत्य ठरणार नाही: तो उशीर करीत आहे असे वाटले तरी त्याची वाट पाहा; कारण तो नक्कीच येईल, तो विलंब करणार नाही. पाहा, ज्याचा जीव गर्वाने फुगला आहे, तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही: परंतु नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल.’”

“इ. स. 1842 च्याच आरंभी, ‘दर्शन लिहून ठेव, आणि ते फलकांवर स्पष्ट करून लिही, म्हणजे जो ते वाचील तो धावत जाईल,’ अशी या भविष्यवाणीत दिलेली दिशा चार्ल्स फिच यांना दानिएल आणि प्रकटीकरण यांतील दर्शनांचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी एक भविष्यवाणीपर तक्ता तयार करण्यास प्रवृत्त करणारी ठरली. या तक्त्याचे प्रकाशन हे हबक्कूक याला दिलेल्या आज्ञेची पूर्तता मानले गेले. तथापि, त्या वेळी कोणीही हे लक्षात घेतले नाही की, दर्शनाच्या पूर्णत्वास येण्यात एक उघड विलंब—म्हणजे थांबण्याचा एक काळ—याच भविष्यवाणीत मांडलेला आहे. निराशेनंतर, हे वचन अत्यंत अर्थपूर्ण वाटू लागले: ‘कारण दर्शन नेमून दिलेल्या काळासाठी आहे; पण शेवटी ते बोलेल, आणि खोटे ठरणार नाही; जरी त्यास विलंब झाला, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते नक्की येईल, ते उशीर करणार नाही.... आणि नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल.’ द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 391, 392.”

हबक्कूकच्या दोन पट्ट्या भविष्यसूचक दृष्टीने दोन साक्षी आहेत. बायबलनुसार, सत्य स्थापित करण्यासाठी दोन साक्षी एकत्र आणणे आवश्यक आहे.

परंतु जर तो तुझे ऐकणार नाही, तर तुझ्याबरोबर आणखी एक किंवा दोघांना घेऊन जा, जेणेकरून दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या मुखाने प्रत्येक शब्द स्थिर केला जाईल. मत्तय 18:16.

हबक्कूकच्या दोन पाट्या (१८४३ आणि १८५० च्या अग्रणी तक्ते) एकमेकांवर अधिछादित केल्या असता, त्या मिलरच्या स्वप्नातील रत्ने असलेल्या सत्यांची पुष्टी करतात. पहिल्या पाटीवर दर्शविलेली १८४३ ची चूक, दुसऱ्या पाटीवर अधिछादित केल्यावर, दर्शनाच्या विलंबकाळाची स्थापना करते. मिलरने (त्या इतिहासातील प्रतीकात्मक पहारेकरी) विचारले की, आपल्या इतिहासातील वादाच्या काळात त्याने काय बोलावे.

मी माझ्या पहाऱ्यावर उभा राहीन, आणि बुरुजावर जाऊन उभा राहीन; तो मला काय बोलेल, आणि मी दोषारोप झाल्यावर काय उत्तर देईन, हे पाहण्यासाठी मी लक्ष ठेवीन. हबक्कूक 2:1.

प्रभूने मिलरला ते दर्शन लिहून ठेवण्याची आज्ञा केली, आणि आपल्या स्वप्नात त्याने ते दर्शन असलेली पेटी आपल्या खोलीच्या मध्यभागी असलेल्या एका मेजावर ठेवली.

मग परमेश्वराने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला, दृष्टांत लिहून ठेव, आणि तो पट्टिकांवर स्पष्टपणे कोर, जेणेकरून जो तो वाचेल तो धावू शकेल. हबक्कूक 2:2.

त्यानंतर त्या तक्त्यांत विलंबाचा काळ आणि पहिली निराशा ओळखून दाखविली आहे.

कारण हे दर्शन अजून नियुक्त काळासाठी आहे; परंतु शेवटी ते बोलेल, आणि खोटे ठरणार नाही: जरी ते विलंब करीत आहे असे वाटले, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते नक्की येईल, ते उशीर करणार नाही. हबक्कूक 2:3.

ज्ञानवृद्धीमुळे (मिलरचे रत्न) निर्माण झालेली तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया त्यानंतर दर्शविली जाते.

पाहा, ज्याचा आत्मा गर्वाने फुगला आहे तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; पण नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. हबक्कूक २:४.

दानियेलाच्या बाराव्या अध्यायातील परीक्षेच्या प्रक्रियेद्वारे उपासकांचे हे दोन वर्ग प्रकट केले जातील.

आणि तो म्हणाला, दानिएला, तू आपल्या मार्गाने जा; कारण अंतकाळापर्यंत हे शब्द बंद आणि मुद्रांकित ठेवलेले आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, निर्मळ केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

दानिएलमधील शहाणे हे मत्तय पंचविसातील शहाण्या कुमारी आहेत, ज्या विश्वासाद्वारे धर्मी ठरविल्या गेल्या; आणि दुष्ट हे मूर्ख कुमारी होत्या, ज्या अहंकाराने फुगल्या गेल्या. मिलरच्या स्वप्नाच्या शेवटी, रत्ने दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील तेलाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि तेच संदेश होते.

“जेव्हा देव आम्हाला पाठवित असलेल्या संदेशांचा आपण स्वीकार करीत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा रीतीने आपण त्या सुवर्ण तेलास नकार देतो, जे तो आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छितो, जेणेकरून ते अंधःकारात असलेल्यांपर्यंत पोहोचविले जावे. जेव्हा हाक येईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटावयास बाहेर पडा,’ तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल स्वीकारलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणात ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, त्यांना मूर्ख कुमारिकांप्रमाणे असे आढळेल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यात स्वतःमध्ये नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त होते.” Review and Herald, July 20, 1897.

शेवटच्या दिवसांत मिलरच्या रत्नांचा प्रकाश दहापट अधिक तेजाने चमकेल, आणि दहा ही संख्या तसेच प्रकाश ही दोन्ही परीक्षा यांची प्रतीके आहेत. शेवटच्या दिवसांत, जे मिलरच्या स्वप्नाच्या शेवटच्या भागात दर्शविलेले आहेत, हबक्कूकच्या पाट्यांवर दर्शविलेल्या सत्याचा प्रकाश एक परीक्षेचा संदेश उत्पन्न करतो, जो दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाप्रमाणे दर्शविला आहे. ही परीक्षेची प्रक्रिया मिलराइट इतिहासातील परीक्षेच्या प्रक्रियेची पुनरावृत्ती आहे, कारण दहा कुमारिकांचा दृष्टांत शेवटच्या दिवसांत अक्षरशः पुन्हा घडतो.

“दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताकडे मला अनेकदा निर्देश करण्यात येतो; त्यांपैकी पाच शहाण्या होत्या आणि पाच मूर्ख. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होईल, कारण त्याचा या काळाशी विशेष संबंध आहे; आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणे, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून राहील.” Review and Herald, August 19, 1890.

दहा हा परीक्षेचा प्रतीक आहे, आणि दहा दिवसांच्या शेवटी दानिएल व ते तीन श्रेष्ठ पुरुष बाबेलच्या आहारावर जगणाऱ्यांपेक्षा पाहावयास अधिक सुंदर व अधिक स्थूल दिसले. हबक्कूकमध्ये दर्शविलेला गर्विष्ठ मनुष्य, जो विश्वासाने नव्हे तर दुराभिमानाने जगला, त्याने बाबेलचे चरित्र विकसित केले. मिलराइट इतिहासात ते बाबेलच्या कन्या

झाले, आणि हबक्कूकमध्ये जे विश्वासाने जगणे निवडत नाहीत त्यांच्या चरित्राची ओळख पटविण्यासाठी पोपसत्तेची भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्ये वापरली आहेत.

पाहा, ज्याचा आत्मा फुगला आहे तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; परंतु न्यायी मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. होय, तसेच, तो द्राक्षारसामुळे अपराध करतो म्हणून तो गर्विष्ठ मनुष्य आहे; तो आपल्या घरी स्थिर राहत नाही; तो आपल्या लालसेला अधोलोकाप्रमाणे विस्तृत करतो, आणि मृत्यूसारखा आहे, आणि तृप्त होऊ शकत नाही; परंतु तो सर्व राष्ट्रे आपल्या जवळ गोळा करतो, आणि सर्व लोकसमुदाय स्वतःकडे साचवितो. हे सर्व लोक त्याच्याविरुद्ध दृष्टांत उचलून धरणार नाहीत काय, आणि त्याच्याविरुद्ध टोचणारी म्हण म्हणणार नाहीत काय, आणि म्हणणार नाहीत काय, “अरेरे त्याला जो जे त्याचे नाही ते वाढवितो! किती काळ? आणि जो स्वतःवर घट्ट चिखलाचा भार लादतो त्याला!” जे तुला दंश करतील ते अचानक उठणार नाहीत काय, आणि जे तुला छळतील ते जागे होणार नाहीत काय, आणि तू त्यांच्यासाठी लुटीचा माल होशील? कारण तू अनेक राष्ट्रांची लूट केली आहेस, म्हणून लोकांच्या उरलेल्या सर्वांनी तुझी लूट करावी; मनुष्यांच्या रक्तामुळे, आणि देशावरील, नगरावरील, व त्यात राहणाऱ्या सर्वांवरील हिंसाचारामुळे. हबक्कूक 2:4-8.

मत्तय पंचवीसमधील कुमारिकांवर आणलेली परीक्षा-प्रक्रिया अशी उपासकांची एक श्रेणी निर्माण करते, ज्यांनी उत्तरेकडील राजाचा (पोपसत्तेचा) स्वभाव विकसित केला आहे; आणि तोच तो अधिकार आहे ज्याने “अनेक राष्ट्रांचा नाश केला.” हीच पोपसत्ता आहे जिला अचानक दंश केला जातो, जसे ईजेबेलला कुत्र्यांनी खाल्ले होते.

परमेश्वर असे म्हणतो, पाहा, उत्तर देशातून एक लोक येत आहे, आणि पृथ्वीच्या टोकांपासून एक महान राष्ट्र उठविले जाईल. ते धनुष्य व भाला हाती धरतील; ते क्रूर आहेत व दया करीत नाहीत; त्यांचा आवाज समुद्राप्रमाणे गर्जतो; आणि ते घोड्यांवर आरूढ होऊन, हे सियोनकन्ये, तुझ्याविरुद्ध युद्धासाठी सज्ज झालेल्या पुरुषांप्रमाणे रचनेत उभे राहतात. त्याची कीर्ती आम्ही ऐकली आहे; आमचे हात शिथिल झाले आहेत; क्लेशाने आम्हांस पकडले आहे, आणि प्रसववेदनांतील स्त्रीप्रमाणे वेदना झाल्या आहेत. शेतात जाऊ नकोस, आणि मार्गाने चालू नकोस; कारण शत्रूची तलवार आणि सभोवताली भय आहे. हे माझ्या लोकांच्या कन्ये, गोणपाट कंबरेस बांध, आणि राखेत लोळ; एकुलत्या पुत्रासाठी करतात तसे शोक कर, अती कडवट विलाप कर; कारण लुटणारा अचानक आमच्यावर येईल. यिर्मया 6:22-26.

हबक्कूक याचे दोन वर्ग म्हणजे जे विश्वासाने नीतिमान ठरविले गेले आहेत, आणि जे बाबेलच्या शिकवणी खाऊन-पिऊन आत्मसात करीत होते. मिलरच्या स्वप्नातील शेवटच्या दिवसांमध्ये कुमारिका म्हणून दर्शविण्यात आलेले लोक, एकतर ख्रिस्ताचा स्वभाव विकसित करतात आणि अशा रीतीने देवाची मुद्रा प्राप्त करतात, किंवा ते पोपसत्तेचा स्वभाव विकसित करतात आणि पशूचे चिन्ह प्राप्त करतात.

“नैतिक अंधःकाराच्या मध्यभागी खरा प्रकाश तेजाने झळकण्याची वेळ आली आहे. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जगात पाठविण्यात आला आहे, जो मनुष्यांना त्यांच्या कपाळांवर किंवा त्यांच्या हातांवर पशूची किंवा त्याच्या प्रतिमेची खूण स्वीकारण्याविषयी इशारा देतो. ही खूण स्वीकारणे म्हणजे पशूने जसा निर्णय केला तसाच निर्णय करणे, आणि देवाच्या वचनाच्या प्रत्यक्ष विरोधात त्याच कल्पनांचे समर्थन करणे होय. जे कोणी ही खूण स्वीकारतात, त्यांच्याविषयी देव म्हणतो, ‘तोही देवाच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान करील, जो त्याच्या संतापाच्या पात्रात अवमिश्रित ओतला गेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या उपस्थितीत व कोकराच्या उपस्थितीत त्याला अग्नी व गंधक यांद्वारे यातना दिल्या जातील.’” Review and Herald, July 13, 1897.

बाबेलचे द्राक्षारस पिणाऱ्या कुमारिका शेवटी देवाच्या क्रोधाचा द्राक्षारस पितील. यशयामध्ये, एफ्राईमचे मद्यपी गोष्टी उलटापालट करून आपली अंध मद्यधुंदी प्रकट करतात, आणि त्या कृतीला “कुंभाराची माती” असे मानले जावे.

“दैनिक” याची ख्रिस्ताचे प्रतीक म्हणून केलेली ओळख “दैनिक” संबंधीच्या सत्याला पूर्णतः उलटे करते; कारण “दैनिक” हे सैतानी प्रतीक आहे. “दैनिक” म्हणजे पगानधर्म अशी मिलर यांची ओळख हबक्कूकच्या पट्टिकांवर थेट दर्शविली आहे. थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रातील त्या उताऱ्याचा मिलर यांनी केलेला शोध—ज्यामुळे त्यांना हे

समजले की देवाच्या मंदिरात बसणारा “पापाचा मनुष्य” प्रकट व्हावा यासाठी “काढून टाकण्यात आलेली” गोष्ट पगानधर्मच होती—हेच दुसरे थेस्सलनीकाकरांस, अध्याय दोन, येथे आढळणारे मुख्य सत्य आहे.

“मी पुढे वाचत गेलो, आणि दानिएलमध्ये सोडल्यास त्याचा [‘दैनिक’चा] उल्लेख जिथे आढळतो असा दुसरा कोणताही प्रसंग मला सापडला नाही. मग [एका concordance च्या साहाय्याने] त्याच्याशी संबंधित असलेले शब्द मी घेतले, ‘काढून टाकणे;’ तो दैनिक काढून टाकील; ‘ज्या वेळेपासून दैनिक काढून टाकले जाईल,’ इत्यादी. मी पुढे वाचत राहिलो, आणि मला वाटले की या वचनावर काहीही प्रकाश मिळणार नाही; शेवटी मी 2 Thessalonians 2:7, 8 येथे आलो. ‘कारण अधर्माचे गूढकार्य आताच कार्य करीत आहे; फक्त जो आता अडथळा आणीत आहे तो, तो मार्गातून दूर केला जाईपर्यंत अडथळा आणीत राहील; आणि मग तो दुष्ट प्रकट होईल,’ इत्यादी. आणि जेव्हा मी त्या वचनापर्यंत पोहोचलो, अहो, सत्य किती स्पष्ट आणि गौरवशाली दिसू लागले! तेच आहे! तेच दैनिक आहे! बरं, आता, पौल ‘जो आता अडथळा आणीत आहे,’ किंवा रोखून धरतो, याचा अर्थ काय करतो? ‘पापाचा मनुष्य’ आणि ‘तो दुष्ट’ यांचा अर्थ पोपशाही असा आहे. बरं, मग पोपशाही प्रकट होण्यास अडथळा कोणता आणतो? तो म्हणजे मूर्तिपूजकपणा; तर मग, ‘दैनिक’ याचा अर्थ मूर्तिपूजकपणा असा असलाच पाहिजे.” —William Miller, Second Advent Manual, page 66.” Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

थेस्सलनीकाकरांमध्ये “दैनंदिन” याचा अर्थ, जो मिलर यांनी शोधून काढला, तो त्या उताऱ्याचा मुख्य सत्यार्थ आहे. जे सत्यावर प्रीती करीत नाहीत आणि त्यामुळे ज्यांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होईल, अशांची ओळख पौल करून देतो, तेव्हा तो निश्चितच सर्वसाधारण अर्थाने सत्याविषयीच्या द्वेषाचीच ओळख करून देत आहे; परंतु त्या उताऱ्यात थेट निर्देश केलेले सत्य हे असे आहे की “दैनंदिन” हे पगन रोमचे प्रतिनिधित्व करते.

शरीराचा दिवा डोळा आहे; म्हणून जर तुझा डोळा निरोगी असेल, तर तुझे संपूर्ण शरीर प्रकाशाने परिपूर्ण होईल. परंतु जर तुझा डोळा दुष्ट असेल, तर तुझे संपूर्ण शरीर अंधकाराने परिपूर्ण होईल. म्हणून तुझ्यातील प्रकाशच जर अंधकार असेल, तर तो अंधकार किती महान असेल! कोणीही मनुष्य दोन स्वामींची सेवा करू शकत नाही; कारण तो एकाचा द्वेष करून दुसऱ्यावर प्रेम करील; किंवा एकाला धरून राहील आणि दुसऱ्याला तुच्छ मानेल. तुम्ही देवाची आणि मामोनाची सेवा करू शकत नाही. मत्तय 6:22-24.

सत्याविषयी केवळ प्रेम असते, किंवा सत्याचा द्वेष असतो. यामध्ये कोणताही मध्यम मार्ग नाही. मत्तय पंचविसमधील मूर्ख कुमारेकांवर येणारा प्रबळ भ्रम हा, अंतिम परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या मिलरच्या रत्नांच्या प्रकाशाला त्यांनी नाकारल्यावर आधारलेला आहे. प्राचीन इस्राएलची अंतिम परीक्षा ही त्यांची दहावी परीक्षा होती, आणि शेवटच्या दिवसांत मिलरची रत्ने दहापट अधिक तेजाने प्रकाशतात. मिलरच्या रत्नांच्या नकाराचे प्रतीक म्हणजे “the daily” होय, ज्यास एफ्रेमच्या मद्यपींनी अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत उलटेपालटे केले. “The daily” हे मूर्तिपूजेचे सैतानी प्रतीक आहे. त्या मद्यपींनी एक बनावट रत्न आणले, जे त्यांनी धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादातून आणले होते, आणि जे “the daily” ला ख्रिस्ताचे प्रतीक म्हणून ओळखते.

मिलर यांची आपल्या रत्नांविषयीची समज त्यांना ज्या इतिहासकाळात उभे करण्यात आले होते त्याने मर्यादित केली होती. दुसरे आगमन हेच पुढील भविष्यसूचक घटना आहे, या खात्रीने, 1798 मध्ये पोपसत्तेला झालेली प्राणघातक जखम ही दानिएल दोनमधील चौथ्या आणि अंतिम पृथ्वीवरील राज्याचेच प्रतिनिधित्व करू शकत होती. “दैनंदिन” याविषयीच्या त्यांच्या समजलाही मर्यादा होत्या; कारण त्यांची साक्ष अशी आहे की प्रकटीकरणाद्वारे त्यांना अभ्यासाची एक विशिष्ट पद्धत दाखविण्यात आली, ज्यामध्ये त्यांनी आपले बायबल, कूडनची कॉन्कॉर्डन्स वापरली आणि काही वृत्तपत्रे वाचली, असे त्यांनी नमूद केले. त्या प्रकारे अभ्यास करण्याचा त्यांचा निर्णय केवळ त्यांच्या मनात आला होता.

“मी जे बारा वर्षे देववादी होतो, त्या काळात मला सापडतील तेवढे सर्व इतिहासग्रंथ मी वाचले; परंतु आता मला बायबल प्रिय झाले होते—ते येशूविषयी शिकवीत होते! तरीही बायबलमधील बरीचशी गोष्ट मला अस्पष्ट होती. १८१८ किंवा १९ मध्ये, मी एका मित्राशी संवाद साधत असताना—ज्याला भेट देण्यासाठी मी गेलो होतो, आणि ज्याने मी देववादी असताना माझे बोलणे जाणले व ऐकले होते—त्याने काहीसा अर्थपूर्ण रीतीने विचारले, ‘या

वचनाबद्दल आणि त्या वचनाबद्दल तुमचे काय मत आहे?’ असे म्हणताना तो मी देववादी असताना ज्यांच्यावर आक्षेप घेत असे त्या जुन्या वचनांकडे निर्देश करीत होता. तो नेमके काय करीत होता हे मला समजले, आणि मी उत्तर दिले—जर तुम्ही मला वेळ दिलात, तर त्यांचा अर्थ मी तुम्हाला सांगेन. ‘तुला किती वेळ हवा आहे?’ ‘मला माहित नाही; पण मी तुम्हाला सांगेन,’ असे मी उत्तर दिले; कारण देवाने अशी प्रकटीकरण-वाणी दिली असेल की जी समजता येणार नाही, यावर माझा विश्वास नव्हता. तेव्हा मी माझे बायबल अभ्यासण्याचा निश्चय केला, असा विश्वास बाळगून की पवित्र आत्म्याचा अभिप्राय काय आहे हे मी शोधू शकेन. पण मी हा निश्चय करताच लगेच माझ्या मनात विचार आला—‘समजा तुला असा एखादा उतारा सापडला की जो तुला समजणार नाही, तर तू काय करशील?’ तेव्हा बायबलचा अभ्यास करण्याची ही पद्धत माझ्या मनात आली:—अशा उताऱ्यांतील शब्द मी घेईन, आणि त्यांचा मागोवा संपूर्ण बायबलभर घेईन, आणि अशा रीतीने त्यांचा अर्थ शोधून काढीन. माझ्याकडे Cruden’s Concordance होते, आणि माझ्या मते ते जगातील सर्वोत्कृष्ट आहे; म्हणून ते आणि माझे बायबल घेऊन मी माझ्या लेखनमेजपाशी बसलो, आणि थोडेफार वृत्तपत्रे वगळता दुसरे काहीही वाचले नाही; कारण माझे बायबल नेमके काय म्हणते हे जाणून घेण्याचा मी निर्धार केला होता. Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.”

मिलर यांचे रत्ने केवळ त्यांच्या अभ्यासपद्धतीमुळेच ओळखली गेली नाहीत, तर देवाकडून झालेल्या प्रत्यक्ष प्रकटीकरणामुळेही ओळखली गेली.

“बायबलवर विश्वास न ठेवलेल्या एका शेतकऱ्याच्या अंतःकरणावर प्रभाव पाडण्यासाठी, आणि त्याला भविष्यवाण्यांचा शोध घेण्यास प्रवृत्त करण्यासाठी, देवाने आपला दूत पाठविला. देवाचे दूत त्या निवडलेल्या मनुष्याला वारंवार भेट देत असत, त्याच्या मनाचे मार्गदर्शन करण्यासाठी आणि देवाच्या लोकांस नेहमीच गूढ राहिलेल्या भविष्यवाण्या त्याच्या समजेस उघड करण्यासाठी. सत्याच्या साखळीचा आरंभ त्याला देण्यात आला, आणि कडीमागून कडी शोधत पुढे जाण्यास तो प्रवृत्त झाला, येथेपर्यंत की त्याने देवाच्या वचनाकडे आश्चर्य व प्रशंसाभावाने पाहिले. त्याने तेथे सत्याची एक परिपूर्ण साखळी पाहिली. जे वचन त्याने अप्रेरित मानले होते, ते आता त्याच्या दृष्टीसमोर आपल्या सौंदर्य व गौरवाने उघडले. त्याने पाहिले की पवित्रशास्त्राचा एक भाग दुसऱ्याचा अर्थ स्पष्ट करतो; आणि जेव्हा एखादा उतारा त्याच्या समजेस बंद राहिला, तेव्हा वचनाच्या दुसऱ्या भागात त्याला त्याचे स्पष्टीकरण करणारे आढळले. त्याने देवाच्या पवित्र वचनाकडे आनंदाने आणि अत्यंत आदर व भययुक्त विस्मयाने पाहिले.” Early Writings, 230.

जेव्हा सिस्टर व्हाईट असे म्हणतात की “God sent His angel” to Miller, तेव्हा त्याद्वारे हे ओळखले जाते की मिलरकडे पाठविण्यात आलेला देवदूत गॅब्रिएल होता; कारण “His angel” ही संज्ञा गॅब्रिएलला नेमून दिलेली आहे.

देवदूताचे हे शब्द, “मी गॅब्रिएल आहे, जो देवाच्या उपस्थितीत उभा असतो,” हे दर्शवितात की स्वर्गीय दरबारांत तो उच्च सन्मानाच्या स्थानावर आहे. जेव्हा तो दानिएलकडे संदेश घेऊन आला, तेव्हा तो म्हणाला, “या गोष्टींमध्ये माझ्याबरोबर ठाम उभा राहणारा तुझा अधिपती मिखाएल [ख्रिस्त] याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.” Daniel 10:21. प्रकटीकरणात तारणारा गॅब्रिएलबद्दल असे म्हणतो की, “त्याने तो आपल्या देवदूताद्वारे आपल्या सेवक योहान याला पाठवून कळविला.” Revelation 1:1.” The Desire of Ages, 99.

गॅब्रिएल आणि इतर देवदूत मिलरच्या मनाला मार्गदर्शन करण्यासाठी आणि “जे भविष्यवचन देवाच्या लोकांसाठी सदैव गूढ राहिले होते, ती त्याच्या समजुतीस उघड करण्यासाठी” पाठविण्यात आले. त्याचा संदेश केवळ त्याच्या अभ्यासपद्धतीद्वारे विकसित झाला नव्हता, तर दैवी प्रकटीकरणाद्वारेही झाला होता. बायबलाचा अभ्यास करण्यासाठी त्याने जी पद्धत उपयोगात आणली, तीच त्याच्या मनात आणली गेली होती. देव जेव्हा आपल्या मनात सत्य आणतो, तेव्हा ते बायबलाचे योग्य विभाजन करण्याच्या प्रक्रियेद्वारे सत्यापर्यंत पोहोचण्याच्या विरुद्ध दैवी प्रकटीकरण असते. मिलरने हे दोन्ही केले, परंतु “the daily” या विषयाचे मिलरला आकलन होण्यासाठी दैवी प्रकटीकरण हा त्याच्या समजप्रक्रियेचा एक भाग असणे आवश्यक होते.

मिलर यांना दानिएल अध्याय आठ, वचने नऊ ते बारा यांतील लिंग-परिवर्तन ओळखता आले नसते, कारण त्यांच्या जवळ केवळ बायबल आणि बायबलमधील भाषांविषयी कोणतीही माहिती नसलेली एक अनुक्रमणिका होती. "sur" आणि "rum" यांतील, ज्यांचे दोघांचेही भाषांतर "take away" असे केले जाते, भेद त्यांना दिसला नसता. "miqdash" आणि "qodesh" यांतील, ज्यांचे दोघांचेही भाषांतर "sanctuary" असे केले जाते, भेदही त्यांना दिसला नसता.

त्याला बायबलमध्ये एकशे चार वेळा आढळणाऱ्या "tamid" या शब्दाचे सत्य दिसले नसते. जे सत्य तो पाहू शकला नसता (आणि तेच ते सत्य आहे जे त्याने पाहिलेही), ते असे की बायबलमध्ये हिब्रू शब्द "tamid" एकशे चार वेळा वापरला गेला असला, तरी केवळ दानिएलच्या पुस्तकातच हिब्रू शब्द "tamid" नामरूपाने वापरला आहे.

"Tamid" हा हिब्रू शब्द आहे ज्याचा अर्थ "continual" असा होतो, आणि दानिएलच्या पुस्तकात त्याचा अनुवाद "the daily" असा केला आहे.

फक्त दानिएलच्या पुस्तकातच हा शब्द नाम म्हणून वापरला आहे, आणि इतर नव्याणव वेळा तो क्रियाविशेषण म्हणून वापरला आहे. या कारणास्तव, जेव्हा किंग जेम्स बायबलच्या भाषांतरकर्त्यासमोर दानिएलने हा शब्द पाच वेळा नाम म्हणून वापरलेला दिसला, तर बायबलमधील इतर सर्व लेखकांनी तो शब्द नव्याणव वेळा क्रियाविशेषण म्हणून वापरला होता, तेव्हा पुराव्याच्या प्रचंड वजनामुळे त्यांना दानिएलचा हा शब्द नाम म्हणून केलेला उपयोग दुरुस्त करण्यास भाग पाडले गेले. दानिएलला दुरुस्त करण्यासाठी त्यांनी वचनात "sacrifice" हा शब्द घातला, आणि अशा रीतीने नामाचे क्रियाविशेषणात रूपांतर केले. आणि मग भाषांतरकर्त्यांना दुरुस्त करण्यासाठी, एलेन व्हाइट यांना अशी नोंद करण्याची प्रेरणा देण्यात आली की, तिने "'Daily'च्या संबंधात पाहिले, की 'sacrifice' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविण्यात आला होता, आणि तो मजकुराचा भाग नाही; आणि न्यायाच्या घडीचा संदेश देणाऱ्यांना प्रभूने त्याविषयीचे योग्य आकलन दिले."

मिलर, आपल्या स्वतःच्या साक्षीनुसार, "the daily" याचा अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत होता, आणि तो त्याने अखेरीस 2 Thessalonians मध्ये समजून घेतला. परंतु, त्याच्या स्वतःच्या साक्षीनुसारच, एखाद्या शब्दाचा अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करताना तो तो शब्द ज्या ज्या ठिकाणी वापरला आहे त्या सर्व ठिकाणांचा विचार करीत असे, आणि तो शब्द बायबलमध्ये इतर नव्याणव वेळा वापरला गेला आहे. तरीही "the daily" विषयी त्याची साक्ष अशी आहे की, तो दानियेलाच्या पुस्तकाखेरीज अन्यत्र कुठेही त्याला सापडला नाही, जेव्हा त्याने असे म्हटले: "I read on, and could find no other case in which it [the daily] was found, but in Daniel." मिलरला ते रत्न केवळ त्याच्या अभ्यासपद्धतीमुळेच नव्हे, तर देवदूतांच्या सेवाकार्याद्वारे त्याला देण्यात आलेल्या दैवी प्रकटीकरणामुळेही प्राप्त झाले.

म्हणूनच "दररोजच्या" बाबत त्याची समज बरोबर होती, परंतु मर्यादित होती. दानिएलच्या पुस्तकात "दररोजचे" असे पाच वेळा उल्लेख आले आहेत, त्यांपैकी "दररोजचे" हे "काढून घेतले जाते" असे जे तीन वेळा म्हटले आहे, त्यांपैकी एक वेळेचा अर्थ इतर दोन वेळांपेक्षा वेगळा आहे, हे तो ओळखू शकला नाही. एकदा "दररोजचे" हा शब्द इब्री शब्द "rum" यासह वापरला आहे, आणि इतर दोन वेळा तो इब्री शब्द "sur" यासह वापरला आहे. हे दोन्ही शब्द "काढून घेणे" असे भाषांतरित केले जातात, परंतु दानिएल अध्याय आठ, वचन अकरा येथे "rum" याचा अर्थ "उचलून धरणे व उच्च करणे" असा आहे, आणि अध्याय अकरा, वचन एकतीस, तसेच अध्याय बारा, वचन अकरा येथे "sur" या शब्दाचा अर्थ "दूर करणे" असा आहे.

बाबिलोनच्या आहारावर जगणारे धर्मशास्त्रज्ञ असा युक्तिवाद करतात की, तुम्ही एखादी गोष्ट दूर केलीत किंवा एखादी गोष्ट उंचावलीत, या दोन्ही क्रिया एका प्रकारच्या दूर करण्याचेच प्रतिनिधित्व करतात; म्हणून दोन्ही शब्दांचा अर्थ एकच आहे, असे समजले पाहिजे. ते असा युक्तिवाद करतात की "the daily" हा शब्द ज्या तीन वेळा "taken away" असा आलेला आहे, त्या तिन्ही ठिकाणी त्याचा अर्थ नेहमीच दूर करणे असा होतो; आणि असे करताना ते प्रत्यक्षात दानिएलने शब्दांची निवड करताना निष्काळजीपणा केला होता, असे ठरवतात. ते हे उघडपणे म्हणत नाहीत,

परंतु अर्थानुशंगाने ते असे शिकवतात की दानिएलने त्या तिन्ही ठिकाणी “sur” हा शब्दच वापरायला हवा होता; कारण त्या धर्मशास्त्रज्ञांच्या मते, ज्या ज्या वेळी “the daily” “taken away” झाले, त्या प्रत्येक वेळी दानिएलचा अभिप्रेत अर्थ एकच होता.

आठव्या अध्यायातील अकराव्या ते चौदाव्या वचनांमध्ये “miqdash” आणि “qodesh” या शब्दांबाबतही ते हाच प्रकार करतात; या दोन्ही शब्दांचे भाषांतर “पवित्रस्थान” असे केले जाते. त्या चार वचनांतील “पवित्रस्थान” या प्रत्येक उल्लेखाबाबत ते आग्रहाने म्हणतात की ते सर्व देवाच्या पवित्रस्थानाचेच प्रतिनिधित्व करतात. पुन्हा अनुमानाने पाहता, दानिएलने त्या तिन्ही उल्लेखांमध्ये केवळ “qodesh” हाच शब्द वापरायला हवा होता, आणि अकराव्या वचनात “miqdash” हा शब्द वापरायला नको होता. मिलरला त्या शब्दांतील भेद ओळखता आला नसता; परंतु आधुनिक धर्मतज्ज्ञ तो ओळखतात, आणि जेव्हा ते तो ओळखतात, तेव्हा कोणताही भेद मान्य करू नये, असा ते आग्रह धरतात. तरीही, शब्दांतील भेद ओळखला नाही अशा मिलरने आधुनिक धर्मतज्ज्ञांच्या अगदी विरुद्ध असा निष्कर्ष काढला.

वास्तविकता अशी आहे की दानियेल हा अत्यंत सावध लेखक होता; त्याला इब्री भाषा ज्ञात होती, आणि बाबेलमधील इतर सर्व ज्ञानी पुरुषांपेक्षा तो दहापट अधिक बुद्धिमान ठरविला गेला होता, जे स्वतःच्या समाजातही अत्यंत बुद्धिमान पुरुष होते. जर कोणाला इब्री भाषेचा योग्य उपयोग, आणि त्या विशिष्ट इतिहासात तिचे अचूकपणे कसे प्रतिनिधित्व केले जावे, हे माहीत होते, तर तो दानियेलच होता. दानियेलाने जर भिन्न शब्दांचा उपयोग केला असेल, तर ते भिन्न अर्थ व्यक्त करण्यासाठीच केले होते, जे तो जाणीवपूर्वक मांडू इच्छित होता. दानियेलाने “पवित्रस्थान” किंवा “काढून टाकणे” असे भाषांतरित करण्यात आलेल्या शब्दांचा केलेला वैशिष्ट्यपूर्ण उपयोग जेव्हा मान्य केला जातो, तेव्हा ते “दैनिक” याविषयी मिलरच्या समजुतीस पुष्टी देतात; हीच समज मिलरने त्या उताऱ्यात ओळखली होती, जिथे पौल असे ओळख करून देतो की जे सत्याचा द्वेष करतात ते प्रबळ भ्रम प्राप्त करण्यासाठी नियोजित आहेत.

जे सत्याचा द्वेष करतात आणि ज्या असत्यावर विश्वास ठेवतात की जे प्रबळ भ्रम उत्पन्न करते, त्यांचेही प्रतिनिधित्व एफ्रेमच्या मद्यपींप्रमाणे केलेले आहे; आणि त्यांचे दोन वर्ग दर्शविलेले आहेत. एक वर्ग म्हणजे विद्वान नेतृत्व, आणि दुसरा वर्ग म्हणजे अशिक्षित सामान्य लोक, जे विद्वान त्यांना जे शिकवतील तेवढेच ऐकतील. तेच ते आहेत जे असत्यांच्या आड लपतात, आणि जे मृत्यूबरोबर करार करतात. हबक्कूक अध्याय दोनमध्ये ज्यांचा आत्मा उन्मत्त झाला आहे ते तेच आहेत, आणि मत्तय पंचविसमधील मूर्ख कुमारिका ह्याच आहेत. तेच ते आहेत जे मिलरच्या स्वप्नातील पायाभूत सत्यांना नाकारतात; ही सत्ये शेवटी दहापट अधिक तेजाने चमकतात (जे आधुनिक इस्राएलसाठी दहाव्या व अंतिम परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करतात), जसे प्राचीन इस्राएलसाठी दहाव्या व अंतिम परीक्षेद्वारे प्रतिरूपित केले गेले होते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे सुरू ठेवू.

आणि परमेश्वराने मोशेला म्हटले, “हे लोक किती काळ मला चिथावतील? आणि मी त्यांच्यामध्ये जी सर्व चिन्हे दाखविली आहेत, त्यानंतरही ते माझ्यावर किती काळ विश्वास ठेवणार नाहीत? मी त्यांना महामारीने प्रहार करीन, आणि त्यांना वंचित करीन; आणि तुझ्यापासून त्यांच्याहून मोठे व अधिक बलवान राष्ट्र निर्माण करीन.” तेव्हा मोशे परमेश्वराला म्हणाला, “मग मिसरी लोक हे ऐकतील; कारण तू आपल्या सामर्थ्याने या लोकांना त्यांच्यामधून वर काढले आहेस. आणि ते या देशातील रहिवाशांना हे सांगतील; कारण त्यांनी ऐकले आहे की, हे परमेश्वरा, तू या लोकांमध्ये आहेस, की, हे परमेश्वरा, तू समक्ष प्रकट होतोस, आणि तुझा मेघ त्यांच्यावर स्थिर असतो, आणि तू दिवसास मेघस्तंभात व रात्री अग्निस्तंभात त्यांच्या पुढे चालतोस. आता जर तू या सर्व लोकांना एका मनुष्यासारखे मारून टाकलेस, तर ज्या राष्ट्रांनी तुझी कीर्ती ऐकली आहे ती म्हणतील, ‘परमेश्वर या लोकांना ज्या देशाची त्याने त्यांना शपथ दिली होती त्या देशात नेण्यास समर्थ नव्हता; म्हणून त्याने त्यांना अरण्यात मारून टाकले.’ आणि आता, मी तुला विनवितो, माझ्या प्रभूचे सामर्थ्य महान होऊ दे, जसे तू बोलला आहेस, असे म्हणत, ‘परमेश्वर दीर्घसहनशील आहे, आणि महान दयाळूपणाचा आहे, तो अधर्म व अपराध क्षमा करणारा आहे; तरी तो दोषींना मुळीच निर्दोष ठरवीत नाही, आणि पित्यांच्या अधर्माची शिक्षा पुत्रांवर तिसऱ्या व चौथ्या

पिढीपर्यंत आणतो.' मी तुला विनवितो, तुझ्या दयेच्या महानतेप्रमाणे या लोकांचा अधर्म क्षमा कर; आणि जसे तू मिसरदेशापासून आतापर्यंत या लोकांना क्षमा केली आहेस तसेच कर." तेव्हा परमेश्वर म्हणाला, "तुझ्या वचनाप्रमाणे मी क्षमा केली आहे; परंतु जसा मी जिवंत आहे, तशी संपूर्ण पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने भरून जाईल. कारण ज्या सर्व पुरुषांनी माझे गौरव आणि मी मिसरदेशात व अरण्यात केलेली माझी अद्भुत कृत्ये पाहिली, आणि आता या दहा वेळा माझी परीक्षा घेतली, आणि माझ्या वचनाकडे लक्ष दिले नाही; त्यांनी मी त्यांच्या पित्यांना ज्या देशाची शपथ दिली होती तो देश खचितच पाहणार नाहीत; आणि ज्यांनी मला चिथावले त्यांपैकी कोणीही तो पाहणार नाही. पण माझा सेवक कालेब, कारण त्याच्यात निराळा आत्मा होता, आणि त्याने पूर्ण मनाने माझे अनुसरण केले, म्हणून तो ज्या देशात गेला होता त्या देशात मी त्याला नेईन; आणि त्याचे संतति तो देश वतन म्हणून मिळवील." गणना 14:11-24.